

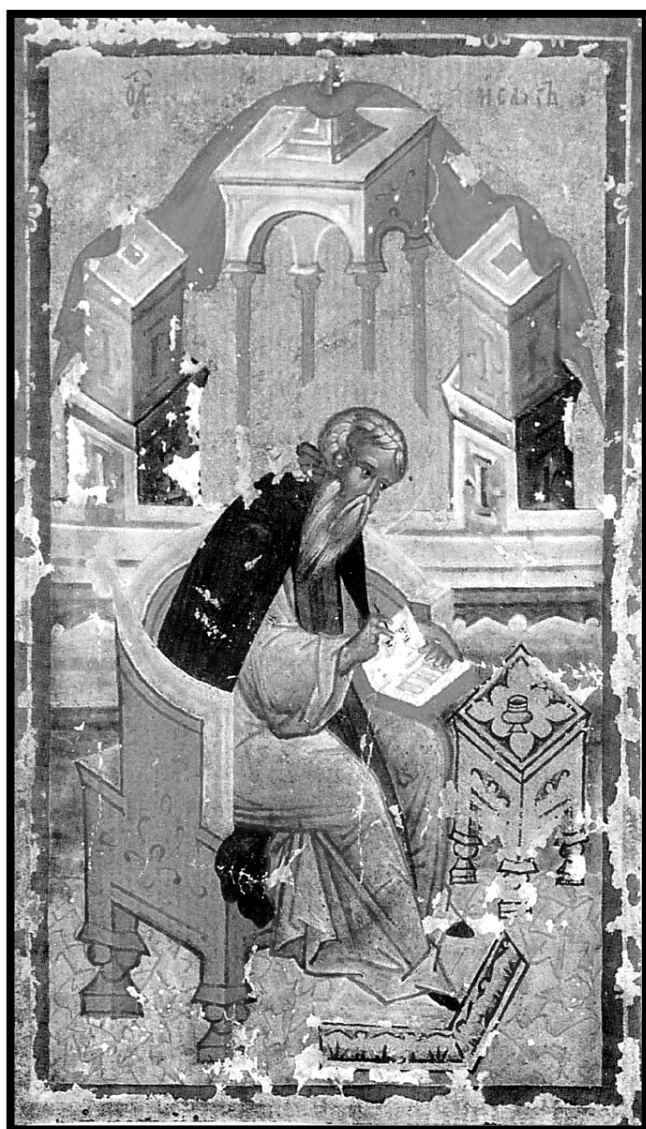
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Nimic nu este pierdut cât timp credința e în picioare,
cât sufletul nu abdică și capul se ridică din nou.*

(Părintele Arsenie Papacioc)

Nr. 230 / 19 noiembrie 2017

AVVA
ISAAC SIRUL

TEMELIA A TOATĂ VIRTUTEA SUNT POSTUL ȘI PRIVEGHEREA

Fericiți cei ce și-au încins mijlocul întru răbdare și nădejde, care pentru dragostea de Dumnezeu s-au aruncat în marea necazurilor, cu simplitate și în chip neiscoditor; cei ce nu s-au înfricoșat de valurile ce se ridică în ei, ori de furia mării, nici nu s-au înspăimântat de tumultul ei. Căci ei se izbăvesc grabnic la limanul împărăției, se odihnesc în locașurile celor ce bine s-au ostenit și se veselesc întru bucuria nădejdi lor.

Cei ce aleargă întru nădejde pe calea cea întortocheată și anevoioasă nu se întorc înapoi, nici nu zăbovesc să cerceteze despre aceasta; ci numai după ce o străbat, ajungând cu bine la capăt, atunci cugetă la părțile ei întortocheate și anevoioase și aduc mulțumită lui Dumnezeu, că i-a izbăvit de atâtea și așa de mari grozăvii, fără ca ei să-și dea seama.

Însă cei care în cugetul lor își fac multe socoteli și vor mult să se creadă înțelepți, care se lasă în voia

gândurilor și sunt gata să se înfricoșeze dinainte, care vor să vadă mai înainte pricinile vătămătoare, cei mai mulți dintre aceștia [rămân] pururi șezând la ușile propriilor case. Despre unii ca aceștia spune, pe bună dreptate, Scriptura: *Leneșul, trimis la drum, va zice: E un leu pe drumuri și un ucigaș pe ulițe. Precum cei care au zis: Am văzut uriași și noi eram pe lângă ei ca niște lăcuste* (Nm.13,33). Aceștia sunt cei ce în vremea sfârșitului lor sunt găsiți fără rod, cei care vor pururi să fie înțelepți, însă nu vor nicidecum să pună început.

Mulțimea înțelepciunii să nu ți se facă alunecare și cursă înaintea feței tale. Ci pornește la drum îndrăznind către Dumnezeu, pune început căii celei pline de sânge, cu râvna cea dintâi, fără nici o grijă de trup, nici gândind de prisos, ca să nu fii găsit gol de cunoștința lui Dumnezeu. Și plugarul fricos, tot așteptând vânturi prielnice, nu mai seamănă niciodată. Mai bună e moartea pentru Dumnezeu decât viața cu rușine și lenevire.

Așadar, când vrei să începi lucrul lui Dumnezeu, mai întâi fă legământ între tine și Dumnezeu că nu mai ai de trăit în viața de aici, că ești pregătit pentru moarte și nu mai nădăjduiești în viața de acum. Aceasta să ai în cuget și așa vei putea să te lupți și să biruiesti, cu împreună-lucrarea lui Dumnezeu. Căci nădejdea în viața de aici toropește cugetul și nu-l lasă pe om să sporească în ceva bun. Însă tu să nu vii spre lucrul lui Dumnezeu îndoindu-te adică cu moleșală – ca

să nu se facă osteneala ta fără de câștig și lucrarea plugăriei tale împovărătoare. Ci să începi lucrul bun cu bărbăție și credință neșovăielnică în Dumnezeu, știind că milostiv este Domnul, grabnic ajutător și răsplătitor darnic al celor ce-L caută, dând harul său nu după lucrarea noastră, ci după osârdia și credința sufletelor noastre. Căci El este Cel care spune: *Fie ție după cum ai crezut* (Mt.8,13).

Deci cel care vrea să vină după El să se lepede de sine, după cuvântul Lui, și așa va putea să-I urmeze, ridicându-și crucea; iar crucea vădește că este pregătit pentru tot necazul și reaua pătimire, ba chiar și pentru moarte. Căci precum cel care e gata să fie pus pe cruce ia în cuget gândul morții și astfel pornește, ca un om ce nu gândește să mai aibă parte de viață în veacul acesta, tot așa e și cel care voiește să plinească cuvântul Domnului. „*Cel ce vrea, zice, să trăiască în lumea aceasta, se va pierde pe el însuși din viața cea adevărată; iar cel care își pierde sufletul în cugetul său, de dorul Meu, e păzit nevinovat și nevătămat în viața veșnică*”. „*Deci gâtește-ți de aici sufletul într-o pieire desăvârșită din viața aceasta și îți voi da, spune, viață veșnică, așa cum ți-am făgăduit. Și îți voi arăta de acum în lucrare făgăduința Mea, iar încredințarea de bunurile viitoare și arvunile lor ai să le iei încă de aici*”.

Așadar, dacă nu disprețuiești mai întâi viața de acum, nu o vei afla pe cea veșnică. Și când intri în luptă

astfel pregătit, nu vei lua de loc în seamă pe toate cele crezute dureroase și pricinuitoare de necaz. Căci nimeni nu poate să îndure necazuri în alt chip, decât urându-și mai întâi viața sa în lume, din dorința celei viitoare.

Întrebare: *De unde trebuie să înceapă războiul împotriva păcatului cel care a lepădat de la el toată grija și, așa gătit, a intrat în luptă?*

Răspuns:

Temelia a toată virtutea sunt postul și privegherea. Atunci când se săvârșesc cu dreaptă socoteală, acestea sunt împreună-lucrătoare cu omul într-un tot binele. Iar începutul tuturor relelor este odihna pântecelui și moleșeala somnului, care aprinde pofta curviei și tâmpește mintea, arătându-o pururi groasă și întunecată. După cum e firesc ca ochii sănătoși să dorească lumina, tot așa postului săvârșit cu dreaptă socoteală îi urmează dorința rugăciunii; căci atunci când începe cineva să postească, mintea i se ridică înspre dorința vorbirii cu Dumnezeu. Iar trupul care postește și nu se îngreuiază cu îndestularea nu rabdă să doarmă în patul său toată noaptea, ci se scoală cu osârdie la slujba lui Dumnezeu.

Atâta vreme cât pecetea postului se pune pe trupul omului, mintea sa cugetă cu străpungere, inima izvorăște rugăciune, pe chip i se așterne asprimea, gândurile de rușine se îndepărtează de la dânsul și se face vrăjmaș poftelor rele și

însoțirilor deșarte. Postul este zidire însemnată spre tot lucrul bun și cel care îl nesocotește zdruncină toate virtuțile; pentru că el este porunca dată dintru început firii noastre spre a fi păzită și de acolo a căzut obârșia fapturii noastre.

Așadar, de acolo de unde a fost căderea la început, luptătorii se nevoiesc iarăși, prin păzirea legii înfrânării, să se ridice la frica de Dumnezeu și la împlinirea tuturor poruncilor. Însuși Izbăvitorul neamului nostru de aici a început lupta împotriva diavolului; căci după Botez, duhul L-a dus în pustie și a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți. La fel și toți cei care ies [din lume] să-I urmeze sunt datorii ca pe această temelie să pună începutul zidirii lor după Dumnezeu. Dacă Cel care a rânduit legea mântuirii postește, cine dintre cei care vor să țină legea nu are trebuință de post? Căci până atunci, [la ieșirea Mântuitorului în pustie], nici neamul omenesc nu cunoștea biruința, nici diavolul nu gustase vreodată înfrângere de la firea noastră; însă cu această armă [a postului] a slăbit dintru început.

Iar Domnul nostru, Căpetenia biruinței asupra lui, a pus în acest chip pe creștetul firii noastre prima cunună de izbândă. De atunci potrivnicul se teme de îndată ce vede arma aceasta la vreunul dintre oameni, aducându-și aminte cum a fost înfrânt de Mântuitor în pustie. Iar puterea sa se vlăguiește în fața armei date de Căpetenia mântuirii noastre.

Ea nu numai că-i tare foarte împotriva săgeților pe care le slobozește vrăjmașul, dar ne dă și curaj lăuntric în timpul luptei; și nu unul oarecare. Căci cu cât trupul trudește și se chinuiește, în vreme ce oastea dracilor îl împresoară pe om, cu atât inima lui se umple de curaj și îndrăzneală. De aceea stă în fața potrivnicilor mai viteaz, luptând cu mai multă bărbăție și dârzenie, arzând pururi de râvnă împotriva lor; și nu încetează, nici nu rabdă să se liniștească, până când nu-i izgonește de la el și nu-i pierde cu totul, cu ajutor de sus și prin lucrarea celorlalte porunci.

Dar și râvnitorul Ilie, atunci când se nevoia cu osârdie pentru legea lui Dumnezeu, petrecea și el întru această lucrare a postului. Căci postul îi aduce aminte de poruncile Duhului

celui care se folosește cum se cuvine de el și este mijlocitor între legea cea veche și harul dat nouă de Hristos. Iar cine îl nesocotește este moleșit și neputincios și la celelalte nevoințe; neîngrijindu-se de post îi dă vrăjmașului un semn lămurit despre moleșeala sa sufletească și este limpede că intră gol în luptă. De aceea, prinzând curaj, dușmanul îl asaltă și îl biruiește fără nici un fel de osteneală – de vreme ce e dezgolit și înfricoșat – iar în scurtă vreme îl omoară; căci toate măduarele lui sunt gata de a primi săgețile zvârlite de potrivnic, din pricină că nu s-a împrejmuit cu această armă tare a postului, pe care am luat-o de la Stăpânul nostru.

Sursa: *marturieathonita.ro*

EVERGHETINOS – Ediție Bilingvă 2010
Sfânta Mare Mănăstire Vatoped, vol. II

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 20 noi.	18:00	Vecernia și Litia
Mărti 21 noi.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Intrarea în biserică a Maicii Domnului</i>
Vineri 24 noi.	18:00	Vecernia și Litia
Sâmbătă 25 noi.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfânta Mare Mucenică Ecaterina</i>
	18:00	Vecernia
Duminică 26 noi.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Dregătorul bogat – Păzirea poruncilor</i>

Programul liturgic poate suferi modificări. Pentru a fi la curent cu ultimele modificări vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să-l verificați pe **www.sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București